

Opførelse af Bygninger for et Rigshospital m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4473 ff.).

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Ingvard Jensen: Det Forslag, som her foreligger til Behandling, angaar jo en Bevilling paa 494,000 Kr. til Oprettelse af en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme paa Rigshospitalet. Lovforslaget er begrundet ved Bemærkninger, som efter min Opfattelse ere ret fyldestgørende, og som jeg maa antage, at Tingets Medlemmer have gjort sig bekendt med. Der er saaledes ikke nogen Grund til meget vidtløftig at dvæle ved Forslaget, og det saa meget mindre, som det, saa at sige, allerede har faaet en 1ste Behandling, idet det er foranlediget ved et Andragende fra Sygehuslægerne, der blev tilstillet Finansudvalget og af dette enstemmig indstillet til Ministeren. Man maa altsaa forudsætte, at Stemningen for Forslaget er saa stærk her, at man kan vente det gennemført. Det er jo ogsaa ganske naturligt, at Staten sørger for, at det Rigshospital, der skal afløse Frederiks Hospital, bliver saa fyldigt og godt, som en saadan Statsinstitution maa være, der skal være en Uddannelsesanstalt for Læger og, saa at sige, tilige Hospital for hele Landet. Et saadant Hospital maa kunne tilfredsstille alle Krav i Retning af Sygdommes Helbredelse.

Sygehuslægerne gøre i deres Andragende opmærksom paa, at Hud- og Kønssygdommenes Art og den Maade, hvorpaa de helbredes, nu er forskellig fra i tidligere Tider, og de Midler, der nu finde Anvendelse, staa ikke altid til Lægernes Raadighed ude i Landet. Der er jo ogsaa meget, der taler for, at man ikke venter, til Byggeforetagendet derude er afsluttet og Rigshospitalet er overtaget; thi da vil en Forandring medføre en Del yderligere Bekostning, foruden at det vil medføre Forstyrrelser og Ulemper, naar man senere skal gaa til en saadan Udvidelse. Og det er jo givet, at man kun kan udsætte det en kortere Tid, forinden man er nødt til alligevel at gaa til Opførelse af en saadan Afdeling. Det oplyses i Anmærkningerne, at de have en Poliklinik paa Frederiks Hospital, men at en saadan Anstalt ikke kan være fyldestgørende, hvor Sygehuslægerne tilligemed de Kandidater, der skulle vejledes, skulle træve omkring i Byen og

behandle Patienterne. Jeg finder det derfor overmaade formaalstjenligt, at man nu gaar til at gennemføre den foreslaaede Ordning.

Da vi i sin Tid gik til at bevilge de fornødne Midler til et Rigshospital, vare de Forberedelser, der da vare gjorte, ret ufuldstændige, men i Tillid til, at Sagen vilde blive gennemført paa bedste Maade, sluttede baade Udvalget og Tinget sig til det daværende Forslag, uden at man da var meget klar over, hvorledes Sagen skulde ordnes i Enkelthederne. Der var dog nogen Betænkelighed ved at gaa med til saa omfattende Foranstaltninger uden at have tilstrækkelig Rede derpaa. Ogsaa nu se vi, at Bemærkningerne til dette Lovforslag, efter at have gjort Rede for, hvor mange Etager der skal være i den ny Bygning, hvad den skal koste, hvor mange Patienter den er beregnet paa, slutte med følgende Ord: Man gaar i øvrigt ud fra, at der indrømmes Administrationen den samme Frihed med Hensyn til Fastsættelsen af Enkelthederne ved denne Bygning, som man har haft ved de øvrige Bygninger ved Rigshospitalet. Se, nu var denne Bemærkning jo næsten overflødig, hvis man gik ud fra, at man uden videre vedtog Forslaget, saaledes som det her foreligger, thi der foreligger jo ikke noget saa bestemt og afgørende vedrørende denne Afdeling, at man kan tænke sig, at Administrationen skulde komme i Kollision med Forslagets Bestemmelser i saa Henseende. Det er kun rent skitse-mæssig, at det er anført, hvorledes denne Bygning skal være, og det svarer jo ganske til det tidligere, saaledes som man har udført det før. Nu mener jeg — uagtet jeg glæder mig over og takker Ministeren for, at han har forelagt Lovforslaget, — at der kan alligevel være nogen Anledning til navnlig for Medlemmerne af det gamle Udvalg, som have beskæftiget sig med denne Sag, og som have en ikke ringe Interesse i at se den udført paa en i alle Henseender tilfredsstillende Maade, at blive bekendt med det Arbejde, som allerede er gjort, og naar man har set det, kan man jo forhaabentlig ogsaa slutte sig til, hvad der videre vil ske. Vi haabe naturligvis paa, at alting er udført paa en meget tilfredsstillende Maade, men den højtærede Minister vil vel nok kunne forstaa, at der kan være nogen Trang til, inden man gaar videre, at gøre sig bekendt med det Arbejde, som allerede er udført. Der er jo ogsaa en Mulighed for, at man ved nær-